

Hans-Christian Vindum Petterssons prædiken "Et levende håb"

Taler

Hans-Christian Vindum Pettersson
Valgmenighedspræst

Dato

17. oktober 2021

Sted

Aarhus Valgmenighed

Omstændigheder

Denne prædiken er holdt ifm. prædikenserien "Gud – Grøn – God", hvor tre præster fra Aarhus Valgmenighed i efteråret 2021 prædikede om forholdet mellem Gud og skaberværket – herunder særligt fokus på skabelses- og climateologi samt eskatologi.

NB: Prædikenmanuskriptet er hentet fra bogen, "Gud Grøn God. Prædikenserie om forvalterskab fra Aarhus Valgmenighed", og er transkriberet og lidt redigeret, hvorfor ordlyden i videoen varierer fra teksten.

1 Det får konsekvenser for vores liv, når vi indser naturens og menneskets iboende værdi, men hvilken betydning har det, at vi som kristne har et evighedsperspektiv? Har det konsekvenser, at vi ikke kun tror på en almægtig og kærlig Skaber, men også på kødets opstandelse og det evige liv?

5

I vores tid, hvor der er rigtig mange kriser rundt omkring i verden, kan man nemt støde ind i kirke- og religionskritik. Nogle påstår, at religion pacificerer os og får os til at sætte os på bagerste række og frasige os alt ansvar, fordi "Gud kommer jo igen, så vi kan ikke gøre noget". Den kritik er ikke berettiget. Hvis man forstår det kristne håb om opstandelse og hvad det vil sige, at håbe på evigt liv, så er der ingen, der sætter sig ned og venter. Tværtimod er troen på, at Gud vil forny verden, aktiverende for kirken – og det har den altid været. Det er et levende håb, som kan redde verden.

15

Håbet

20 *Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord forsvandt, og havet findes ikke mere. Og den hellige by, det ny Jerusalem, så jeg komme ned fra himlen fra Gud, rede som en brud, der er smykket for sin brudgom. Og jeg hørte en høj røst fra tronen sige:
Nu er Guds bolig hos menneskene,
han vil bo hos dem,
og de skal være hans folk,*

- 25 *og Gud vil selv være hos dem.
Han vil tørre hver tåre af deres øjne,
og døden skal ikke være mere,
ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være
mere.*
- 30 *Thi det, der var før, er forsvundet.
Og han, der sidder på tronen, sagde: »Se, jeg gør
alting nyt!« Og han sagde: »Skriv! For disse ord er
troværdige og sande.« Og han sagde til mig: »Det
er sket. Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og enden.*
- 35 *Den, der tørster, vil jeg give af kilden med livets
vand for intet«
(Åb. 21,1-6)*

Det er nemt at miste håbet, når der sker så mange forfærdelige ting. Man kan
40 blive overvældet af mængden af dårlige nyheder, for der er mange ting at være
bange for. Vi kan blive overvældet af mængden af modstand i vores eget liv;
sygdom, frygt, bekymringer. Det bliver kun mere overvældende, hvis vi kigger
ud i samfundet omkring os. Vi kan se, hvor meget der er ødelagt, og hvor meget
der kræver handling: Coronapandemien som i skrivende stund stadig truer,
45 krige og konflikter der spreder død og ødelæggelse fra steder som Yemen,
Afghanistan, Sydsudan, Etiopien, Mellemamerika, Ukraine for at nævne et par
stykker; storpolitiske hårdknuder, had og fremmedgørelse mellem naboer, for
ikke at nævne klimakrisen. Der er dårlige nyheder på alle niveauer, og det er som
om, at hvis vi et øjeblik slår øjnene op for at bedømme situationens alvor, så
50 møder vi en stormflod af usikkerheder, der hurtigt kan overvælde os. Der er
rigeligt med ting vi kan lade os overvælde af, sørge over og frygte.

Det minder mig om en scene i "Ringenes Herre: De to tårne". Kong Theoden af
Rohan står på sin fæstning lige inden et voldsomt angreb og stormløb imod
55 hans mure skal begynde og udbryder: "Hvilket menneske kan da modstå så
hensynsløst had?" På samme måde kan vi have det. Hvad kan vi egentlig stille op
imod så meget ondskab og forfald? Det er en følelse man nemt kan få, når man
ser på verden. Den overvældede følelse forplanter sig i den næste generation.
Rapporten 'Det Gode Børneliv' (nævnt i første prædiken: "Gud så, at det var
60 godt") viste, at børn i dag bekymrer sig rigtig meget. De bekymrer sig næstmest
for klimakrisen, hvilket jeg er overbevist om ikke var blandt børns største
bekymringer, dengang jeg selv var barn. Der er sket en ændring, så selv børnene

er ængstelige. Man kan spørge sig selv, hvorfor det er sådan.

65

Det kan blandt andet være, fordi de forudsigelser vi får om klimakrisen, verdensfreden og globale storkonflikter er uden håb. Børnene får det som kongen i Ringenes Herre. Der lægges ikke op til, at der er noget håb for at redde det hele. Apostlen Johannes skriver sin åbenbaring og sender den til nogle udvalgte kristne menigheder, for at give håb til dem. Modtagerne er troende mennesker som stod i mange problemer. De led og blev forfulgt. De havde god grund til at være bange for deres egen sikkerhed. Johannes ville formidle det håb han selv havde igennem troen på, at Gud er med midt i kaos og usikkerhed. På samme måde formidler han det til os som læser det i dag i vores situation.

75

Vi håber på Guds endegyldige, altforandrende. indgriben i kaos, ubalance, mørke og ondskab i verden. Det er alt fra de største kosmiske ubalancer til den utålmodighed en træt forælder kan have overfor sine børn. Vi håber på, at Gud vil forny det hele, som Johannes skriver, så al lidelse, sorg og smerte fordamper som dug for en meget kraftig morgensol.

80

Så hvad er det for et håb han formidler. Johannes' profeti begynder for det første med, at Gud vil komme til os. Vi læser det måske kun flygtigt og skynder os videre til de behagelige vers om, at han vil tage vores smerte. Vi glemmer, at forstå hvad det er, vi læser, når der står, at Gud elsker verden, og at den vil blive ny.

85

Gud forbereder ikke en ny verden og et nyt univers, som vi skal uploades til, når tid er. Han skaber ikke ud af intet igen, men han forandrer det eksisterende. Vi skal forstå, at det handler, om den verden vi kan se, røre og mærke lige nu. Det betyder, at Gud forbereder en gennemgribende invasion med sit rige. Det bliver en forandring, der er så radikal, at verden vil fremstå helt *anderledes*.

90

Et ufuldstændigt eksempel på hvordan det bliver *anderledes*, er billedet af luften, kræfterne og lyden under og efter et stormvejr. Tænk på luften under et stormvejr; fornemmelsen af tung luft som kan gøre det svært at trække vejret. Eller tænk på kræfterne i de stærke vinde under et stormvejr, som river ting med sig, presser vandet over digerne, river tagsten af og træer omkuld. Tænk på lyden under et stormvejr. Den bygger op og bliver øredøvende, især hvis der er torden indblandet. Men så passerer stormen. Vindene falder til ro og lydene aftager. Forestil dig at stå ved vandet, en have eller på en altan morgenen efter

100

stormvejret har passeret. Alting virker så fredeligt, så anderledes. Luften er ikke længere tung, men frisk. Vinden er ikke længere farlig, men behagelig på
105 ansigtet. Lyden er ikke længere øredøvende, men rolig og du kan skelne nuancerne. Der er en ro, som får det til at virke, som om det er en helt anden verden. Men det er den samme verden, og dog er det anderledes. Det fuldendte eksempel på, hvordan det vil være anderledes, når Guds rige fuldstændigt bryder igennem, er i disciplenes møde med den opstandne Jesus. Da Jesus var opstået,
110 kunne folk fra tid til anden ikke genkende ham. Han var så *anderledes*. Dog samtidig var der noget genkendeligt ved ham. Han var på den ene side genopstået og nu i sin herlige fuldendte krop, men han var stadig fysisk og relatérbar, og han havde stadig ar og mærker fra før sin død.

115 Men indtil Jesu genkomst får vi lov til at se Guds riges forandringer af verden i små glimt. Som når en kræftpatient bliver helbredt, en konflikt bliver løst eller når mennesker, der er sultne, bliver mættet. De små glimt af Guds herlige rige er bare en forsmag på det, der skal komme. Johannes forudsiger, at Gud sørger for, at dette sker, ved sin genkomst – ved blot at være til stede og komme helt nær.
120 Han vil fysisk træde ind igen, ligesom Han gjorde, da Han blev født som et spædbarn, og det vil skabe en kosmisk forandring. Verden vil være som ny, men alligevel vil den være genkendelig, fordi det er den samme verden. Den vil bare være, som den altid burde have været. Man kan sige, at Gud flytter sin permanente bopælsadresse hertil. Han flytter ikke os, men sig selv. Han lader sig
125 permanent fremstå synligt tilstede i vores nærhed. Det er et håb, der er modsat de forestillinger, man kan finde rundt omkring i kristendommens kroge, hvor nogle for eksempel mener, at vi skal forvente at blive taget bort i åndelig ikke-fysisk forstand. Nej, Johannes' håb er, at Gud kommer til os og genopbygger hele kosmos celle for celle. Det fortæller os, at verden ikke er ond i sig selv, og
130 materien ikke er noget, vi skal befries fra.

Når Paulus taler om, at vi skal befries fra det kødelige, taler han ikke om vores fysiske krop, men om den del af os, der er ond og har en modvilje overfor Gud. Verden er ikke ond i sig selv, men den skal renses og fornyes. Gud har lige så lidt
135 planer om at opgive verden, som Han har planer om at opgive os. Det kommer aldrig til at ske, for det er Hans verden. Paulus skriver i Romerbrevet:

*Skabningen blev jo underlagt tomheden, ikke fordi den selv ville, men på grund af ham, der gjorde det,
140 og med det håb, at også skabningen selv vil blive*

*befriet fra trældommen under forgængeligheden og
nå til den frihed, som Guds børn får i herligheden
(Rom. 8,20-21)*

145

Skabningen venter på, at Gud vil gøre alting nyt, fordi den også selv vil blive fornyet. Det, vi håber på, er en absolut gennemvævet, perfekt og helet verden.

150

Håb gør en forskel

Håbet om den helede verden er livsforandrende, hvis det får lov til at gribe os. Nogle håb kan være destruktive og pacificerende. Men håb kan også være
155 aktiverende og fungere som en katalysator af energi for det gode, hvilket er det kirkens håb faktisk har været igennem kirkehistorien. Hvis vi er tro imod det håb, så vil det håb bære os – også når vi står i livskriser.

Timothy Keller, som er præst på Manhattan i New York, har sagt: "The way
160 you live now is completely controlled by what you believe about the future"¹
(Måden hvorpå vi lever nu, er fuldkommen styret af, hvad vi tror om vores fremtid). Hvis to personer har samme ensformige fabriksarbejde med samme arbejdstid, dog med den forskel, at den ene får 20.000 kr. ved årets afslutning og den anden får 20 millioner kr. ved årets afslutning. Hvordan vil disse to
165 mennesker så gå til opgaven? Den ene vil formentlig give op ret hurtigt. Men den anden vil stå ved sit samlebånd og synge alle 12 måneder. Hvorfor? Hvori består forskellen? Det handler om hvad de tror om deres fremtid. Hvis man tror, at verden slutter, solen opsluger det hele, man skal rådne op i jorden, og verden kun er nu og her, så vil det formentlig afføde én af to tilgange til livet:
170 Enten bliver man skamløs og egoistisk, ellers bliver man ligeglad og giver op på det hele. Hvis man tænker, at verden skal reddes ud fra den indstilling, at der kun er det her liv, så risikerer man at blive umenneskelig i jagten på at opnå sine mål.

175 Det håb Johannes indgød i den første kirke, gjorde dem i stand til at udholde forfølgelse og gengælde ondt med godt. Johannesåbenbaringen er formentlig skrevet i slutningen af Kejser Domitians regeringstid. Det var ham, der indførte de første organiserede, statslige forfølgelser af de kristne. Kristne fik ophævet deres rettigheder, hjem blev plyndret, kvinder blev voldtaget, familier blev solgt

som slaver, tortureret for information eller kastet i arenaen for at blive ædt af levende dyr som underholdning. Andre blev overhældt med tjære og sat ild til og andre igen blev korsfæstet langs Roms veje. Det var udsigterne for de kristne på det tidspunkt, og alligevel kunne de synge lovsange til Jesus, imens det stod på.
185 Når de blev angrebet af dyr og hånet af mennesker, tilgav de og vidnede dermed om det håb, der gav dem udholdenhed. De havde et håb om, at det ikke ville være enden for dem, men at Gud ville tørre hver en tåre af deres kind. Netop den død de blev truet med havde de håb for ville blive overvundet.

190 Når vi taler om håb, der gør en forskel så kan vi se hen til Viktor Frankl, jøde, psykiater og Holocaust-overlever. I hans berømte bog *Mans Search for Meaning* beskriver Frankl blandt andet sine oplevelser og observationer i en koncentrationslejr og bemærker her, at: "He who has a *why* to live for can bear with almost any *how*" (De som har et 'hvorfor' at udleve, kan klare næsten
195 ethvert 'hvordan'). Frankl observerede, at håb fik mennesker til at overleve, men hvis man ikke havde noget håb; en mening at give sin tilværelse, visnede man lynhurtigt væk i lejren.

Nogle håb var konstruktive, mens andre var destruktive og fik mennesker til
200 kun at tænke på egen overlevelse og blive inhumane overfor deres medfanger. Der var nogle, der havde håb om at se deres familie igen eller få deres job tilbage, men efterhånden som det gik op for dem, at der ikke var noget at komme hjem til, blev deres liv meningsløse. Der var andre der havde åndelige håb; håbet om en Gud, om retfærdighed og et liv efter døden. Disse åndelige håb kunne give
205 omsorg for andre og fastholde deres menneskelighed. Nogle delte for eksempel den smule mad, de havde med andre fanger, der havde mere brug for det og udviste små glimt af godhed i det helvede, de var i. Det er, hvad håb kan gøre ved mennesker. Paulus fortsætter i Romerbrevet:

210 *Vi ved, at hele skabningen endnu sukker og vander sig sammen. Og ikke alene det: også vi, der har Ånden som førstegrøde, sukker selv i forventning om barnekår, vort legemes forløsning. Til det håb er vi frelst! Men et håb, som man ser opfyldt, er ikke noget*
215 *håb; for hvem håber på det, man kan se? Men håber vi på det, vi ikke ser, venter vi på det med udholdenhed (Rom. 8,22-25)*

220 Paulus udtrykker her, at han oplever det kristne håb, som et der giver
udholdenhed i kriser og sørger for, at man ikke mister sig selv, men kan
fastholde sin menneskelighed. Håbet giver udholdenhed til at forblive de
mennesker, som vi er skabt til at være. I en ødelagt verden er vi skabt til at være
forvaltere og prøve at skabe balance og fred, vise godhed og inspirere hinanden
225 til det. Det gælder hele skaberværket – lige fra samfundets bund til dets top og
fra civilisationen til naturen. Det levende håb om, at Gud vil komme og gøre
alting nyt og endeligt udradere ondskab kan aktivere os til at gøre godt, uanset
frygt, dårlige prognoser og profetier. Hvad man tror om sin fremtid afgør
måden, man lever på, og hvorfor skulle det være anderledes med klimakrisen?

230

Der er håb for verden. De ord Paulus bruger om, at skabningen "sukker og
vånder", er egentlig ord man bruger om en højgravid kvinde, der er på tærsklen
til at skulle føde. Det er den længsel Paulus ser i skaberværket. Det er den form
for aktiverende udholdenhed, som Johannes prøver at vække; en tro på, at Gud
235 vil gøre alting nyt. Derfor kan vi tåle modstand og glemme os selv for at tjene
vores omverden; fordi vi vil være med til at fremme Guds fornyelse af sin
verden. Den tro pacificerer os ikke, men gør os til fødselshjælpere, der længes
efter at se gennembruddet, nyfødslen, Guds riges komme og forandring. Vores
formål er at lede efter, hvordan vi stykkevist kan forbedre verden og forberede
240 den på Guds komme.

Hvorfor håbe?

245

Begrundelsen for vores håb er, at Jesus opstod fra de døde. Hele vores håb
afhænger af, at der er tale om et historisk faktum. Hvis ikke Jesus er opstået fra
de døde er det kristne håb ikke levende, men bedrag og vildledning; opium for
masserne og en mental krykke. Men hvis han er opstået fra de døde forandrer
250 det alting. Der er håb uanset omstændighederne, fordi Jesus erfarede den
gudsforladte håbløshed. Der er håb om evigt, fredsfyldt og fuldkomment
fællesskab i forening med Gud og hinanden, fordi Jesus oplevede ultimativ
ensomhed. Og påskemorgen overvandt han det hele ved at rejse sig fra graven
fornyet, fuldkommen og lyslevende. Fordi han gjorde det kan vi også håbe.

255

I Johannes' syn siger Jesus til ham: "Det er sket. Jeg er Alfa og Omega,
begyndelsen og enden. Den, der tørster, vil jeg give af kilden med livets vand for

intet" (Åb. 21,6). Det er et håb, Han begrunder i sig selv og sin opstandelse; et
260 håb om at vi, på grund af ham kan se frem til noget lige så fantastisk.

På grund af Jesus kan vi holde ud og bevare vores menneskelighed. Det er
budskabet. Og hvori består vores menneskelighed? Den består netop i at være
265 og bevare vores omgivelser og omverden – både mennesker, natur og dyreliv. Vi
kan kæmpe videre for den verden, Gud elsker, og har skabt. Nederlag kan ikke
ødelægge os, for vi har tillid til og er overbeviste om, at vi er på sejrherrens side.
Hans opstandelse peger hen på vores. Hans fornyelse vidner om vores fornyelse.
Derfor kan vi løfte vores hoveder og håbefuldt fortsætte.

270

1. Prædiken af Timothy Keller: "The New Heaven and New Earth".

Kilde

275 "Gud Grøn God. Prædikenserie om forvalterskab fra Aarhus Valgmenighed", 47-58. Redaktør/redigeret af
Maria Kjær Jensen. Aarhus Valgmenighed. 2022.

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

280

Relateret

Hans-Christian Vindum Petterssons prædiken "Gud elsker sin natur"
3. oktober 2021

Keld Dahlmanns prædiken "Gud så, at det var godt"
26. september 2021

285

David Viftrup's prædiken "Skabt med værdighed"
10. oktober 2021

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/hans-christian-vindum-petterssons-praediken-et-levende-hab>

290

295